

[Birthe Hansen]

At vi har fået indbygget en revisionsordning, er så afgjort et gode, men det bør ikke forhindre os i løbende at tage eventuelle problemer op.

Vi er her kort før anden behandling blevet klar over, at et af ændringsforslagene for nogle enkelte museer kan indebære problemer. Det drejer sig om, at foreningsejede eller selvejende ikke mere må selvsupplere bestyrelsen, men skal have en lokal brugerrepræsentant i deres bestyrelse eller midte. Der kan være tale om museer, der sorterer direkte under kulturministeren. Det må derfor slås fast, at den bestemmelse, der siger, at bestyrelsen ikke må selvsupplere sig, fremover skal fremgå af museets vedtægter.

Jeg skal slutte med at sige, at vi ønsker at stille et ændringsforslag mellem anden og tredje behandling, som indeholder ønsket om, at en samlet godkendelse af alle museer lægges over i museumsnavnet. Vi mener, det er vigtigt ikke alene for museernes, men også for samfundets skyld, at det er i nævnet, det samlede overblik og den afgørende kompetence ligger, og på grund af dette ændringsforslag ønsker vi forslaget tilbage til fornyet udvalgsbehandling.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Med vedtagelsen af dette lovforslag om de danske museer har folketinget brudt en gammel tradition, som har været fulgt af de socialdemokratiske kulturministre. Museerne klarer sig nok, har været ledemotivet for de socialdemokratiske regeringer. Så langt som en tidligere formand for folketingets finansudvalg gik, da han sagde om de sager, der var i vore museer: det gamle skidt, gik de socialdemokratiske kulturministre aldrig, men det var slemt nok, som det var, og derfor vil jeg gerne takke ministeren for forslaget. Jeg er glad for, at det er lykkedes at komme igennem med museumsloven. Jeg er glad for, at det i betænkningen er blevet fastslået, at man ikke mere bare skal skaffe penge til et eller andet område inden for kulturministeriet ved, at man så sparer på nogle andre områder.

Som jeg tidligere har sagt heroppefra, minder det jo blot om den gamle leg med at bytte stole: der er altid én, der ikke får en stol. Sådan er det også gået på kulturområdet, og det er fastslået, at efter denne lovs

vedtagelse skal der ekstrabevilling til til museerne. Det er godt.

At det har været nødvendigt at gennemføre loven nu på grund af de tidligere besparelser, understreges af, at man havde så dårlige bevillinger, at man ikke engang havde penge til at holde styr på de sager, der var i museerne, men af og til måtte konstatere, at nu var det og nu var det forsvundet.

Når jeg har gentaget dette, er det, fordi vi desværre har været nødt til at konfirmere en anden, helt forkert ting med denne lov, og det er, at vi har været nødt til at godkende Møllmannudvalgets opdeling af vore museums- og fortidsminder mellem to ministre. De to ministre er kulturministeren, hvorunder tingene naturligt hører hjemme, og miljøministeren, som ikke har været til at rokke med hensyn til, at han burde aflevere disse ting til kulturministeren.

Når jeg omtaler det så udførligt, er det, fordi det naturligvis aldrig kan blive rationelt at opdele sagsområdet mellem to ministre. Det kan kun medføre, at der kommer mere bureaukrati, og at tingene bliver passet dårligere.

Men der er jo ikke andet for, end at vi må tage det op, første gang vi skal have revideret museumsloven.

Jeg skal slutte med endnu en gang at sige tak, fordi vi fik den. Det var nødvendigt, at vi fik den gennemført nu. Vore museer trænger til det, til trods for denne anormalitet med en opdeling af området mellem to ministre og sikring af det ekstra bureaukrati, der naturligvis i forhold til den store opgave, det er at sikre vor kulturarv, er fuldstændig tåbelig.

Tinning (VS):

Da vi jo ikke er betænkingsberettigede, er det på sin plads, synes jeg, at gøre opmærksom på, at VS kan støtte den stribe af ændringsforslag, som ligger i betænkningen, og som vel udtrykker en slags minimumsmusemsforlig.

Da statsministeren trådte til, sagde han, at regeringen var meget villig til, når forslagene fra regeringen blev udsat for kritik, at lytte til saglige indvendinger og gå ind i en åben, fordomsfri debat om tingene. Som så meget andet var også det den rene snak. Men når der en sjælden gang faktisk er et eksempel